

Ukryj co zbývá ti

Michal David

Pryč jsou dny her a klauniád,
to dávno víme, ty i já,
i tváře bývají z látky,
která se obnosí.

Dávám na úsměv záplaty
a lhát si jen, že prozatím,
chtít mermomocí zpátky,
o to snad neprosíš.

R:Ukryj, co zbývá ti,
tvůj střípek závratí.

Málo teď blýská se,
nevíš, co s ním.

V něm nejsou návraty,
jen šanci dává ti
nacházet s úžasem
svou tvář, to vím.

Proč hledáš dál v údobí,
když se náš zázrak rozdrobil,
ptáš se, proč, láska, mý sou,
pro jinou udělá.

Snad že je dítě náhody,
sfoukne tě, vtáhne, odhodí,
není to sbírka jistot,
buď chvíli dospělá.